

## ZARZĄDZENIE

Dnia 21 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po zapoznaniu się z pismem adw. Ł. J. – obrońcy skazanego J. S., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego, zakońzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 260/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt III K 124/19,

**stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).**

## UZASADNIENIE

Skazany J. S. we wniosku z dnia 15 listopada 2024 r. (data wpływu) wniósł o wznowienie postępowania zakońzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 260/21, wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania oraz o zwolnienie z kosztów postępowania z uwagi na wykonywanie kary pozbawienia wolności i niedostatek. Dalej wskazał na istnienie argumentów i dowodów niewziętych pod uwagę przez Sądy obu instancji, w tym w odniesieniu do M. K., R. T., D. K., A. D. Podał także, że niezasadnie zastosowano wobec niego art. 64 § 1 k.k., w sprawie orzekał nieprawidłowy skład Sądu z uwagi na zasiadanie w nim tzw. neosędziów, uniemożliwiono mu prawo wypowiedzenia

się i obrony w postępowaniu, nie uwzględniono innej osoby winnej i ustaleń postępowania przygotowawczego o sygn. 1Ds.535.2021.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2025 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. Ł. J. w celu zbadania akt sprawy pod kątem istnienia przesłanek do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Ww. obrońca we wniosku z dnia 14 kwietnia 2025 r. wskazał na konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 260/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt III K 124/19, z uwagi na wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. związanej z wadliwie ukształtowanym składem Sądu odwoławczego polegającym na udziale w tym składzie sędziego X. Y., który stanowisko sędziego sądu apelacyjnego uzyskał w procedurze z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. możliwe jest wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem z powodu wskazanych tam przesłanek. Z urzędu wznowienie takiego postępowania sądowego możliwe jest także w razie ujawnienia się bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 542 § 3 k.p.k.) i do jednej z nich właśnie odnosi się wniosek obrońcy. Wniosek obrońcy uznać więc należało jako sygnalizację podstawy do wznowienia postępowania z urzędu.

Zasadnicze znaczenie dla rozpoznania tej sprawy ma uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020. Jak wskazano w niej: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach,

do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej w okresie podejmowania przez te organy zamachu na dobro wymiaru sprawiedliwości, które w związku z faktem powołania na stanowisko sędziowskie z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS prowadzą do wniosku, że nie zapewnia on w ocenie bezstronnego obserwatora wymaganych standardów bezstronności i niezależności.

W tej sprawie autor sygnalizacji, poza wskazaniem na sam fakt powołania sędziego do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z udziałem wadliwie funkcjonującej KRS, nie wskazał na istnienie żadnych takich okoliczności. Co więcej, Sąd Najwyższy przeprowadzał już badanie bezstronności i niezawisłości SSA X. Y. - w wyroku z dnia 6 lutego 2025 r., sygn. akt I KK 445/24, czy postanowieniu z dnia 31 stycznia 2025 r., sygn. akt I KK 370/24, nie stwierdzając wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. w odniesieniu do w/w sędziego. Wskazana w powołanych orzeczeniach Sądu Najwyższego argumentacja zachowuje swoją aktualność na gruncie przedmiotowej sprawy.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do stwierdzenia, by ujawniona została przesłanka wskazana w art. 542 § 3 k.p.k., a zatem wznowienie postępowania jest w tym trybie pozbawione podstaw. Obrońca jednocześnie nie wskazał na istnienie innych przesłanek do wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie.

Dodać należy, że przed Sądem Najwyższym zarządzeniem z dnia 31 lipca 2024 r. na podstawie art. 545 § 1 i 2 w zw. z art. 530 § 2 i art. 120 § 1 i 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego złożonego w przedmiotowej sprawie o wznowienie postępowania, sygn. akt I KO 20/24. Rozpoznano także kasację, którą oddalono jako oczywiście bezzasadną postanowieniem z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt I KK 371/24, gdzie ustosunkowano się do prawidłowości kwalifikacji prawnej z art. 64 § 1 k.k. Nadto, prawdopodobność świadków i nagrania

dołączone przez skazanego do niniejszej sprawy są przedmiotem toczącego się z zawiadomienia J. S. postępowania przygotowawczego pod sygn. 4324-0Ds.1642.2024 o czyn z art. 233 § 1 k.k.

Biorąc powyższe pod uwagę zarządzono, jak na wstępie.

[PŁ]

[r.g.]